

B E T O N

KULTURNO PROPAGANDNI KOMPLET BR. 242, GOD. XVI, BEOGRAD, UTORAK, 26. APRIL 2022.

Redakcija: Aleksandra Sekulić, Dejan Vasić, Jelena Veljić, Dušan Grlić; Font Mechanical: Marko Milanković; E-mail: redakcija@elektro beton.net; www.elektro beton.net; Sledeci broj izlazi 17. maja

MIKSER

Pišu: Jelena Veljić i Emil Kovač

IMA LI OPOZICIJE UBIJANJU I ZAŠTO NE

U trećoj godini pandemije, već postaje teško pisati o bilo čemu u vezi sa njom. Političke i intelektualne elite širom sveta ujedinjene su u stavu da to nije više bitna tema, a na višak smrtnosti privikao se i narod. Prema zvaničnim podacima, tokom poslednje 2 godine od kovid-19 preminulo je preko 6 miliona ljudi, od toga u Evropi preko 1.700.000, a u Srbiji do aprila 2022. godine skoro 16.000.

Institucije zadužene za saopštavanje podataka o broju umrlih i dalje tvrdoglavno obmanjuju javnost prikazujući umanjene cifre. Kada uzmemo u obzir podatke o višku smrtnosti – broj preminulih koji odudara od višegodišnjih proseka – situacija je ipak drastično gora nego što se zvanično prikazuje. Ukoliko poredimo sa 2019. godinom koja po svemu odgovara prosek, u Srbiji je tokom pandemije ukupan višak umrlih 54.950. Tokom 2020. višak umrlih iznosi je 13.991, a u 2021. godine čak 34.938. Za samo dva meseca 2022. godine za koje imamo podatke, ovaj broj iznosi 6.021.

Više je odgovora na pitanje zašto je to tako, i ovo pitanje smo već razmatrali u tekstu koji smo u Betonu objavili pre 2 godine „Klasni bi-loški rat – elite i KOVID protiv stanovništva“. U Srbiji je, kao i u mnogim drugim liberalno-kapitalističkim zemljama, došlo do konsenzusa između svih političkih opcija da od zaustavljanja epidemije treba odustati i držati se koncepta „zaravnjenja krive“, odnosno razvlačenja epidemije na što duži vremenski period kako bi se tobože smanjio pritisak na zdravstveni sektor.

Veliki povratak na političku scenu ideje o „preživljavanju najspesobnijih“ rezultirao je desetinama hiljada mrtvih u Srbiji, i milionima mrtvih u svetu. Na političkom planu, ovu ideju propagirale su ili joj se priklonile ne samo političke opcije krajnje desnice već i političke opcije centra, levog centra, pa, da stvar bude gora, i levice.

Izbori 2020. godine odigravali su se u nešto drugačijem setingu od ovogodišnjih.

Vlast je oko mesec dana zapravo sprovedila mere borbe sa epidemijom, odnosno primenjivala strategiju „O slučajeva“, popularno nazvanu kineskim modelom. Ona u Srbiji nije primenjivana u celosti, a ni dosledno, pa su i njeni rezul-

tati bili delimični u odnosu na uspešno suzbijanje epidemije u Kini i drugim zemljama koje su sprovodile dosledno ovaj model. Ipak, koliko god delimični, bili su neuporedivo bolji od onoga što je usledilo kasnije, i doprineli su tome da od januara do maja 2020. godine Srbija ima ne višak, nego 1360 umrlih manje u odnosu na godinu pre pandemije.

U tabeli koja prati tekst možete pogledati poređenje podataka o višku umrlih 2020 – 2022 godine.

Otkad je u maju 2020. godine vlast odustala od modela suzbijanja epidemije i prešla na „zaravnjenje krive“, situacija se vremenom sve više pogoršavala. I inače loš model „zaravnjenja krive“ nije se ni u celosti ni dosledno primenjivao, što je dovelo do očekivano katastrofnih rezultata. Svakako se nije suzbila epidemija jer to nije ni bio cilj modela, a posred toga i zdravstveni sistem je bio preopterećen i ljudi su masovno umirali od kovid-19,

IMA LI KORONE NA BIRAČKIM MESTIMA?

Ovoga puta, kovid-19 nije bila tema ama baš ni jedne jedine političke opcije koja je učestvovala na izborima, uključujući i vlast. Naravno da od dežurnih mračnjaka sa desnice poput Branimira Nestorovića ili Jovane Stojković ne bismo mogli da čujemo ništa smisleno na temu pandemije, uprkos više od 50 hiljada mrtvih u Srbiji, ali ipak, od velikih uzdanica bilo kakve naznake progresivnog razmišljanja iz opozicije takođe se nije mogla čuti ni reč.

Biračka mesta gotovo da uopšte nisu bila zaštićena; uprkos ponegde istaknutim uputstvima o merama (obavezno) nošenja maske ili držanja razdaljine, video snimci iz izbornog dana pokazuju da nije postojalo veliko interesovanje za njihovo poštovanje.

Pored toga, u prvom planu izbornog marketinga ama baš svih kandidovanih opcija nije postojao ni najmanji osrvt na postojanje pande-

MIKSER

Jelena Veljić i Emil Kovač:
Ima li opozicije ubijanju i zašto ne

ŠTRAFTA

Aleksandra Sekulić:
Distorzija

VREME SMRTI I RAZONODE

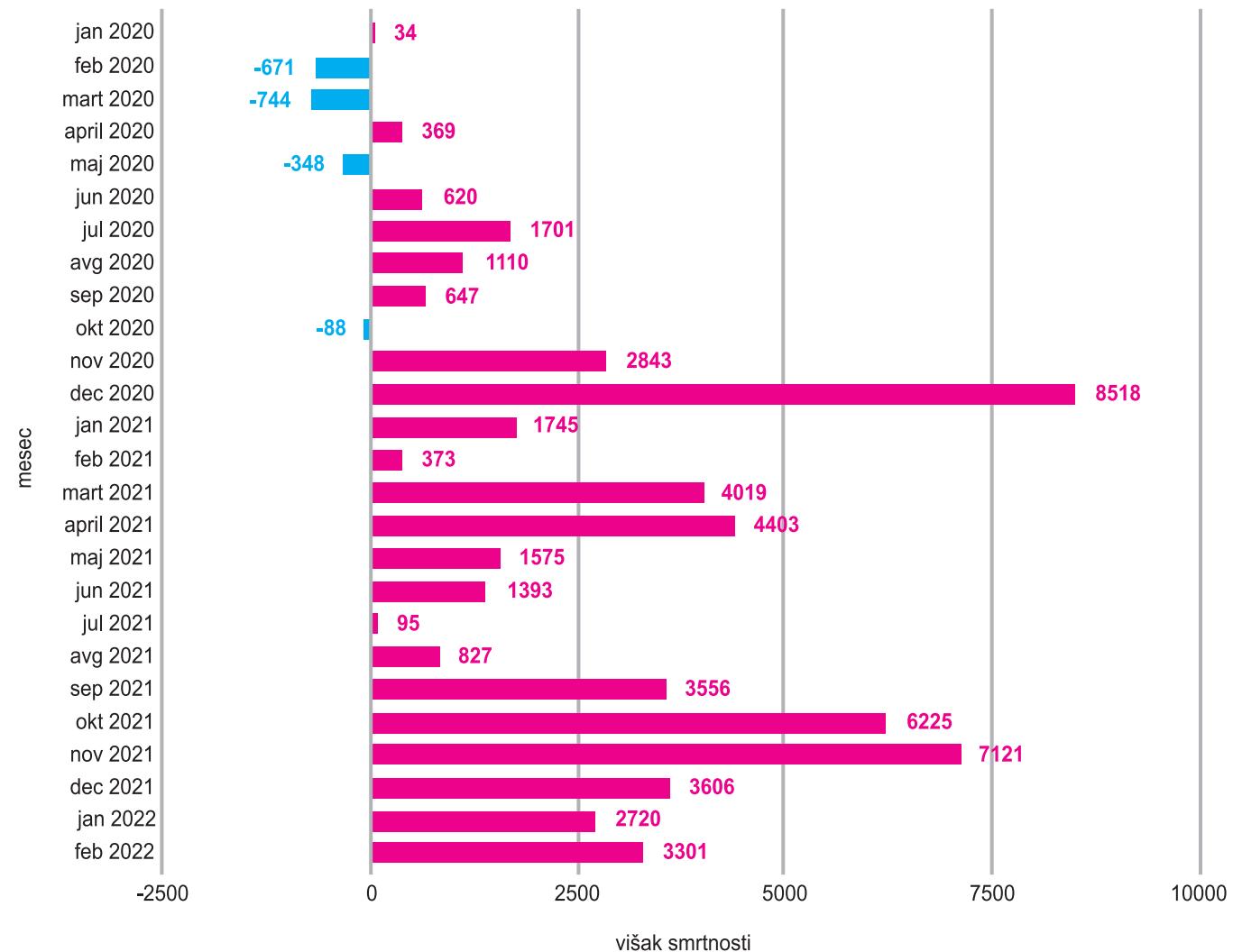
Dead Ideas:
War Games

ZID

Vesna Vesić:
Putanjom dalekom, usamljeni šum
se zapleo u travu

jasnio je da je u pitanju veoma jednostavna taktika. Korona, kaže Šekler, nije uopšte u fokusu izbornih tema i stranaka: „Izgleda da ih to ne zanima zato što izgleda i jedne i druge pod-

Višak smrtnosti tokom pandemije u odnosu na 2019. godinu

a uprkos izobilju u pogledu vakcina, Srbija ni danas nije prešla polovinu vakcinisanog stanovništva.

I to je situacija u kojoj smo dočekali nove izbore.

mije. Bukvalno, sve druge teme su bile važnije od desetina hiljada mrtvih, i stotina hiljada nevakcinisanih.

Virusolog i mikrobiolog Veterinarskog specijalističkog instituta u Kraljevu Milanko Šekler ob-

jednako zanimaju svi glasovi – i vakcinisanih i nevakcinisanih, pa daj da ne kažem nešto protiv nevakcinisanih jer treba i oni da me zaokruže. To je politizacija i to me nervira”.
I hear you, bro.

ČEGA IMA AKO
NEMA KORONE?

Ponašanje kandidata i kandidatkinja različitih izbornih opcija u toku izborne noći, kao i kasniji zaplet posebno u vezi sa beogradskim izborima, otkrjuju tendenciju koja stvarno nervira (i smara) i to već doista dugo. Temelj svake političke opcije na kraju uvek bude – oportunitizam. Naravno da se neće pričati o vakcinaciji kada se napravio prostor antivakserima da dominiraju u javnom diskursu; naravno da se neće pričati o mrtvima od kovid-19, kada u javnosti dominira nadrilekarstvo.

Više od 50.000 umrlih nije bilo dovoljna motivacija opoziciji da izvrši temeljnju samokritiku/reviziju svojih stavova spram epidemije i mera za njeno suzbijanje, iako je ovo moral da bude ključna tačka kritike vlasti u ovom istorijskom trenutku.

Čak i naizgled progresivne opcije oportunistički čute, neoglašavajući se ni o mrtvima niti o vakcinaciji, slaveći ili tugujući pred kamerama povodom svojih izbornih pobeda ili poraza u zatvorenim prostorijama, bez nošenja zaštitnih maski. Dok, na primer, deo radničke klase, tim prigodama očljen u novinarskoj profesiji, takođe provodi radni dan na zadatku, bez ikakve zaštite.

U okolnostima u kojima sveukupna politička i intelektualna elita, na svetu i u Srbiji, sprovodi dvogodišnji konzencus da je savim OK žrtvovati zdravlje i živote ljudi na oltaru kapitala, naravno da epidemija i broj mrtvih neće biti tema.

Kako se političko polje pomera nadesno, tako će sve političke opcije oportunistički skretati desno. U praksi smo to videli već mnogo puta, na drugim temama. Nije moguće govoriti o genocidu u Srebrenici usled zacementiranog spina da je „genocid u Srebrenici“ – „genocid srpski narod“, odnosno usled pokušaja vladajućih elita Srbije da sopstvene ratne zločine pripisu celokupnom (sopstvenom) narodu. Nemoguće je konstatovati realnost o nezavisnom Kosovu i višegodišnjem zlostavljanju i ubijanju Albanaca i Albanki koje su vlasti Srbije sprovodile u vreme kada ono nije bilo nezavisno. Nemoguće je govoriti o realnom broju žrtava NATO bombardovanja Jugoslavije, kao da mrtvi nisu važni ako njihov broj nije preveličan. I to su samo neki od najčešćih primera.

Na listu, dodajemo sada i potpuno odustvo političke odgovornosti u pogledu pandemije.

Sa tim na umu – o kakvoj tačno opoziciji i opoziciji čemu mi ovde govorimo ako ne postoji ni minimum protiviljenja masovnom ubijanju naroda?

U tom ključu može se gledati i aktuelna opozicionalna završlama u Beogradu, ako se za trenutak zanemare pregovori na liniji Vučić-Bilas. Čovek bi pomislio da se za preko 20 godina od 5. oktobra promislila, analizirala, kritikovala politika „ajmo zajedno protiv, a posle, kako čemo-lako čemo“. Pod parolom „da se otarasimo zla“ naizgled cela opozicija je bila spremna da se ujedinji: Ujedinjeni za pobedu, Moramo, Dveri, NADA, Zavetnici, Ajmo ljudi. Oportunitizam se ovde, poređ očiglednog, ogledao i u utisku da sveukupna opozicija oseća zadovoljstvo usled proste prilike da njeni predstavnici/ce budu zastupljeni u skupštini grada. Ovom načinu razmišljanja žrtvovani su i bilo kakvi obrisi ideološkog određenja koje je neka grupacija eventualno imala. „Lokalna pitanja prevazilaze ideologiju“ – izuzetno netaćna tvrdnja – postala je glavna mantra prizivanja postizbornog ujedinjenja opozicije.

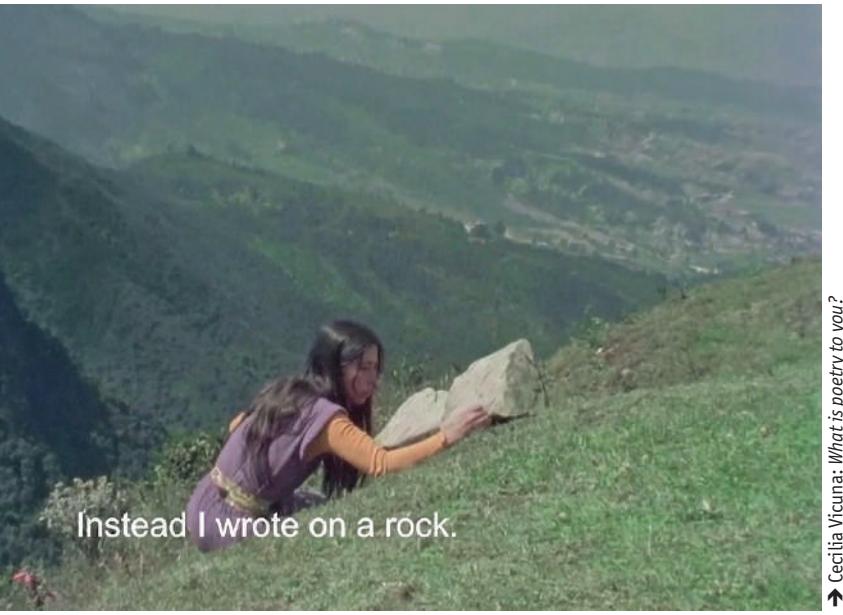
Makar dok stvari, iz oportunističkih razloga (heh) nisu krenule da se raspadaju

NAJAVA

Solidarnost kao disruptija – Epilog

Međunarodni festival kratkog filma u Oberhauzenu 2022, 5-10. maj 2022.

Pišu: Aleksandra Sekulić i Branka Benčić

↑ Cecilia Vicuna: *What is poetry to you?*

↑ Apitchapong Weerasethakul: *Ashes*

Program 2: 8. maj, 22:15

„POETSKE TRANSFORMACIJE“

Cecilia Vicuna: *What is poetry to you?* (1980), 23:20 min

Bojana Marjan: *Vesela klasa* (1969), 13 min

Laida Lertxundi: *Word, Planets* (2018), 11 min

Katarina Zdjelar: *My lifetime – Malaika* (2012), 5 min

Igor Grubić: *East Side Story* (2008), 20 min

Program 3: 9. maj, 12:30

Aleksandra Sekulić, Branka Benčić:

UVOD U SOLIDARNOST, DISRUPCIJU I KONTINGENCIJU

Učesnici diskusije:

Tanja Vrilo, Igor Grubić

Program projekcije:

Dušan Makavejev *Parada* (1962), 11 min

Joyce Wieland *Solidarity* (1973), 11 min

Igor Grubić: *East Side Story* (2008), 14 min

↑ Igor Grubić: *East Side Story*

ŠTRAFTA

Piše: Aleksandra Sekulić

DISTORZIJA

U decembru 2019. godine listala sam reprint istarskog fanzina *Distorzija* iz marta 1994. godine. Napravili su ga Marko Grbac Knapić, Mladen Bačić, Borut Skok i Dejan Mihelač na osnovu susreta u Beogradu i materijala koji su skupili od prijatelja i kolega. U Beograd su stigli 1994. godine neverovatnom hrabrošću i spletom srećnih okolnosti, prvi put posle izbijanja rata, i tu boravili nekoliko nedelja. Ja sam u to vreme čitala fanzine, ali ovaj nisam nikada videla, a koliko bih bila srećna da jesam – to je iscrpljen pregled scene koju sam smatrala najvažnijom, i to predstavljene očima i rečima kolega iz Pule. Zato su ponovo nastupali i doneli ga njegovi autori, koji su 2019. godine bez toliko avantura stigli na poziv prijatelja i kolega u KC Baraka: Marko Grbac Knapić prepričao je deo vratolomnog puta i susret sa scenom u Beogradu, povezanom i solidarnom, prijateljskom, raznovrsnom; a deo te scene, u drugačijim godinama doduše, smeškao se iz publike.

Na stranicama je mnogo poznatih lica i reči: Rambo Amadeus, Partibrejkers, Električni orgazam, KBO! ali i Dead Ideas, Kojot, Brainstorm, Centar za antiratnu akciju, FLU – Akademija, Definite Choice, Ex-cess, Predmenstrualni sindrom, HUND, i mnogo toga još.

Zamislimo da smo u „normalnosti“ fanzina, i da je u naše ruke stigao, kako je to obično bivalo, mesec dana nakon izlaska, poštom, i putovao od ruke do ruke, bendova i kolega, do nas. To bi bio april, pa možda ako izuzmemo 28 godina, ovo pismo Dr. Frica iz benda KUD Idioti stiže na vreme, tačno na vreme:

Nenormalno vrijeme u kojem živimo nije uspelo sjebati baš sve pozitivne vibracije na ovim našim prostorima (nekadašnjim a i sadašnjim). Živahnost fanzinskih scene i njena mentalna nemilitarizator dokazuje da su Srbija i Hrvatska za gomilu normalnih ljudi samo geografski pojmovi.

I letimičan pregled fanzina (*War Pigs, Fast Forward, Kerocene, Post Scriptum*) koje sam nedavno imao prilike čitati pokazuju i dokazuju da je jedan dobar sloj ljudi imun na bolest zvani „nacional popizdžiš“. Fanzini o kojima je riječ obiluju gomilom informacija iz cijelog svijeta. Recenziraju se plöče, demo kazete, stripovi, bez obzira na nacionalnost i podrijetlo. Od dobivenog materijala ne želim ništa posebno izdavljati. Svi su materijali odlični. Medijska blokada i nedostatak informacija učinili su svoje. Gomila grupa iz Srbije za mene su totalna nepoznanačna. Međutim, zahvaljujući šačići entuzijasta sa istarskog polutoka, sa ovaj dobiveni materijal smo doslovno gutali (*KUD IDIOTI*). Svi su fanzini na kvalitetnom grafičkom nivou, fotokopije su kvalitetne a velika većina ljudi koji pišu su prave male enciklopedije svjetske alternativne scene.

Pošto se u ovom slučaju izjašnjavam samo o pisanim materijalu odnosno o fanzinima, slika zbiranja u sadašnjoj Jugoslaviji mi nije kompletala.

Posao kojim se momentalno bavimo Ptica i ja u klubu ULJANIK pruža nam mogućnost da pružimo i audio prezentaciju donešenog materijala. *On ovde kod nas u Ljepoj Našoj je toliko dobro da moram priznati da za to nemam muda. Ne bojam se za sebe, boli me kurac, bojam se za druge, za gazdu, za klinče koji bi mogli biti meta... bla!bla!bla!*

Evo pred kraj da kažem još nešto. Izuzetno me raduje da su pionir punk-a i zine scene KBO! Toličko vitalno kao u stara doba vremena. Gotovo da nema band-a ili fanzina koji im se ne zahvaljuje. KBO! Su svirali u Pulu i „ART KLUBU.“ Čitajući ove fanzinske sjetim se onih dana kada smo se sa tim ljudima (PARTIBREJKERS, EX-CESS, KBO! DISCIPLINA KIĆME) sretali, družili, svirali. A danas? Jebi ga. Moralo se tako, tako je u svim tamnicama naroda...

Dr. Fric

Hvala istarskoj Distorziji na „desantsko-diverzantskoj“ akciji, kako su nazvali svoje putovanje u Beograd (o čemu njihovi roditelji tada nisu ništa znali), i hvala im na gostovanju u *Betonu*, jer fanzinska scena je uvek poražavala granice i ratna stanja. Mirko Stoilkov Mirčev iz Subotice, jedan od najzaslužnijih ljudi u ovom polju samooorganizacije i obrazovanja, bio je pitan tih godina nje li morbidno praviti fanzin dok rat traje. Odgovorio je „Ne, morbidno je što traje i što uopšte postoji rat dok mi pravimo fanzin!“ ■

UVOD: U ZUCI DŽEŽIŠ FANZIN KOJI JE USPUT I PROMOCIJA ISTOIMENOG DRUŠTVA PROIZAŠLOG IZ ZAJEDNIČKOG ŽIVOTA GRUPE LJUDI OKUPLJENIH OKO SLICNIH IDEJA. KAO PRVU KONKRETNU STVAR ŠTO ODLUČILI SMO SE ZA SAKUPLJANJE INFORMACIJA O ZBIVANJIMA NA SRPSKOJ UNDERGROUND SCENI I USPRAVЉANJE PREKINUTIH KONTAKATA. KRIVAC ZA OVAJ POTEZ JE UZ GLURE POLITIČARE (MAJKU IM JEBEM) I KULTURNU BLOKADU IZAZVANA PREKIDOM TELEFONSKIH I OSTALIH VEZA. SVI LJUDI SA KOJIMA SMO KOMUNIKALI APSOLUTNO SU BILI ZA STVAR, POVEZIVALI NAS S DRUGIM LJUDIMA TAKO DA SMO U RELATIVNO KRATKO VRIJEME USPJELI STUPITI U KONTAKT SA VECINOM ONIH KOJI NESTO RADI (STO SE UNDERGROUND TICE) A KADE TO JE SAMO DIO CJELOKUPNOG KULTURNOG MOZAIKA. DA BI SLIKA CIJELE SITUACIJE BILA STO KOMPLETNIJA U DOGOVORU SA BENDOVIMA NAPRAVILI SMO NO BORDER KOMPILACIJU KOJA JE ZAMIŠLJENA KAO PRIKAZ BEOGRAĐANSKE SCENE. BAO ZBOG TOGA NA KOMPILACIJI SE NALAZE BENDOVI RAZLIČITIH MUZIČKIH OPREZJELJENJA (OD ROCKA DO GRIND-a). POMOĆ STRIPBURGERA DOŠLI SMO DO DVA STRIPIA SLOVENSKIH AUTORA: SOVEC DAMJANA "UNDER MY SKIN" (GORNA RADIONA) I PERPAR JURETA "NEVER ENDIN' STORY" (TREBNJE). HVALA IM! U ZINU SE NALAZE KONTAKT ADRESE VECINE BENDOVA, A TO ZBOG TOGA ŠTO SU LJUDI POKAZALI MAXIMALNI INTERES ZA SURADNJU SA LJUDIMA ODVADE JATO, FANZINASI! POSTOJE NEMOGUĆE DA SRPSKI BENDOM SVIRAJU U HRVATSKOJ A NEZNAM DALI IMA HRVATSKOG BENDA KOJI JE SPREMAN DA ODE SVIRATI U SRBIJU PREGOVARALI SMO SA KECMANOM I ATILOM O MOGUĆNOSTI ORGANIZIRANJA ZAJEDNIČKIH TURNJEJA HRVATSKIH, SLOVENSKIH I SRPSKIH BENDOVA U MADARSKOJ, PA BI ZBOG TOG PROJEKTA POZVALI SVE ZAINTERESIRANE BENDOVE DA SE JAVE KAKO BI SE DOKAZALO DAIMA PAMETNIM LJUDI SA OBE STRANE. UZ TO BI POZVALI I SVE ONE KOJE INTERESIRA NESTO VISE O CIJELOJ STVARI DA SE JAVE RADI RAZMJENE MISLJENJA.

DISTORZIJA STUBE JURINE I FRANINE 2 5200 PULA

ZAHVALJUJEMO GA: JOVANU MIKLU, STEVI RAMBU AMADEUSU, SABLJARU (DŽE ILI BU), DARKU (DEAD IDEAS), KECMANU, ACI (MISTER NO), GUTI (AKADEMIJA), PEBI, TANTI, RUDARU, ROMCU, ANDREI, BOLETU, HANSU, FAST FORWARDU, WAR PIGS-U, KEROCENE-U, IVANU GLIŠIĆU, CENTRU ZA ANTIRATNU AKCIJU, KOLE (RAPID FORCE), ACI (KBO!), MARJI, DEJANI, ČAVKETU, KOLE (RAPID FORCE), DR. FRICU (IDIOTI), DRAGAŠU, BRECELJU, MARINI, SVIN BENDOVIMA KOJI SU U FANZINU I SVAIMA ONIMA KOJI SU NA BILU KOJI NAČIN POMOGLI PRILIKOM REALIZACIJE OVOG BROJA A NISMO IH NAVELI.

2

VREME SMRTII I RAZONODE

Dead Ideas

Your army's waiting for
your command

They'll do exactly

what you demand

Just show the enemy and

give them directions

Here comes killing,

destructive actions...

Enjoy playing war games

Now choose the soldiers and

buy the weapons

You hear the voice:

"READY TO START?"

If you don't wanna lose

you must be smart

You don't have the right to take
their lives away

You must stop this madness

You must stop playing

war games!

Stop playing war games

Stop this violent crazy scene

Stop playing war games

Before you see

"GAME OVER"

on the screen

STOP!!!

WAR GAMES

Hvala fanzini Distorzija na pesmi
„War Games“ benda Dead Ideas

Vesna Vesić

Putanjom dalekom, usamljeni šum se zapleo u travu

Rad je izložen u okviru izložbe *Javnost i prostor*, 26.03 – 30.04.2022. godine u Centru za kulturnu dekontaminaciju.

Rad *Putanjom dalekom, usamljeni šum se zapleo u travu* je video zapis jedne mirne akcije hodanja, šetanja, lutanja na teritoriji ničije i svačje zemlje. Naziv rada referiše na stihove Desanke Maksimović iz pesme „Zmija“, čudesnoj poetskoj priči o prolaznosti, neizvesnosti, seti i bolu umiranja, čovekovoj nemarnosti prema prirodi i narušavanju prirodnih bioloških ciklusa. Oslanja se na prethodni rad, sintetički dekolaž „Wounded Wonderland“, u kojem sam koristila ručno izrađen predmet – tepih iz serije *Nežni komadi - Konceptualni i korisni (Tender Things: Conceptual and Useful)*. Serija *Nežni komadi* bavi se ispredanjem priča – procesom koji je potaknut i samim materijalom, organskom vunom, unutar koje i putem koje se priča materijalizuje. Konstelacija vizuelnih i tekstualnih slika izvedenih direktno u materijalu procesom

→ Vesna Vesić: Putanjom dalekom, usamljeni šum se zapleo u travu, foto: Srdjan Vejović

ručnog filcanja, ukazuju na velike promene – uspone i padove koji su danas zaravnjeni krizom svih sfera. Nasuprot brzini promena i uopšte, današnjoj prekomernoj proizvodnji, nagomilavanju senzacija, potrošnji pažnje i izloženosti serijalnim distrakcijama, serijom radova *Nežni komadi* uvodim, kao umetničku odluku, drugačiji modus proizvodnje, usporavanje, fokusiranje i posvećenje.

Reči **Privatno-Javno-Naše** ugrađene u filc od prirodne vune, putem utrljanjavanja, maženja, milovanja i dodira, napisane su u tri različita smera. Sintetička slika

letećeg tepiha iznad žitnog polja dekolažira bajku o ljubavi, rastavljujući je od njenog očekivanog odredišta – zemlje čuda, idilične „oaze“ pune života, spokoja i izobilja. Letenje ovde radije ocrтava kruznu narušenu egzistenciju, nestabilnosti koja lebdi nad nama i nad žitnim poljem, postavljajući pitanje „žetve i roda“ – pitanje hrane i gladi, rada, brige i nege, podcrtava ekstraktivizam prirode i ljudi, kao i novo razumevanje „zajedničkog“ i „našeg“. Leteći tepih sugerise magiju putovanja bez granica i bez nekog posebnog cilja.

Slika koju sam unela u zimski pejzaž simbolizuje privatni, intimni prostor. Čebe – mesto nežnosti, topline i komfora, mesto pokrova i zaštite. Slika kojom se uvijaš, koja te pokriva i koju dodiruješ. Ručno, sa strpljenjem i pažnjom izrađen pokrivač od organske vune, nežan i mek, evocira nesigurnost i hladnoću, manjak emocija, pažnje, bliskosti, kao i sveopštег umora u društvenom okruženju. Na slici između rasparčanog plavog neba i vatrenog plamena lebdi reč **OUR**. Na predstavi neba je sitnim slovima ručno izvezen stih Oskara Daviča:

*O, neću u vodu
Svoju vatrju slati.*

S druge strane pokrivača , usled zapitanosti nad pojmom deljenja, oličenom u reči OUR - Naše, kao nešto što nas iznenada prene iz „magije sna“ izvezla sam rečenicu iz Frojdovog **Tumačenja Snova:**

*Da li će se jednom sanjati san
promeniti, kako bi se prilagodio
promenama u životu sanjara?*

Privatno, društveno, državno, intimno, javno.
Šta je od svega toga naše?
Za šta možemo reći da je naše? ■

→ Vesna Vesić: Putanjom dalekom, usamljeni šum se zapleo u travu, video stil